

Cristina Fontcuberta i Famadas és professora del Departament d'Història de l'Art de la Universitat de Barcelona. Ha centrat bona part de la seva investigació en les relacions entre art i conflicte en època moderna, amb especial èmfasi en el món del gravat com a mitjà ideal per a la transmissió de missatges combatius (*Imatges d'atac. Art i conflicte als segles XVI i XVII*, 2011; *Imatges per creure*, MUHBA, 2017). Ha

realitzat diverses estades de recerca a Londres (Warburg Institute, British Museum, 2002 i 2007) i Florència (Uffizi, 2008 i 2011). D'aquest àmbit de recerca en deriven algunes publicacions, com la contribució al darrer catàleg sobre Federico Zuccari (Florència, Uffizi, 2009). També ha treballat les imatges de deslleialtat i de rebel·lia en l'Espanya i l'Europa moderna (*Decidir la lealtad*, Docecalles, 2017; *Paradigmas Rebeldes*, Peter Lang, 2018) i sobre la iconografia dels conflictes entre artistes (*Vom Streit zum Bild*, Merzhausen, 2017). En l'àmbit català, ha estudiat la imatge de la Guerra dels Segadors i també la iconografia de Santa Eulàlia (*L'art en joc*, Edicions UB, 2015; *Santa Eulàlia, patrona de Barcelona*, 2018). Amb el grup de recerca EMAC recentment ha publicat *Judici i justícia. Art sacre i profà medieval i modern* (2020, Universitat de Barcelona).